

engang at kunne komme til at gå hånd i hånd med.

Men det, jeg tillader mig at anholde og bliver nødt til at blive ved med at anholde, er, at man nu går over til at anvende nogle nye instrumenter. Det kan ikke nytte noget, at man kommer og siger, at det her bare er en fortsættelse og business as usual.

Det er netop ikke business as usual. Det er et nyt system. Det kan man så have forskellige vurderinger af, og det bliver jeg nødt til at fastholde, så derfor må fru Anni Svanholt og jeg altså lave en studiekreds over spørgsmål nr. 27. Så må vi jo indkalde en ekspertgruppe. Det må så nærmest blive en skoling i, hvad det her går ud på, og så må vi tage livtag derefter. Men jeg henholder mig fortsat til svaret på spørgsmål nr. 27.

Kim Behnke (FP):

Det er lidt en skam, at Folketingets forretningsorden ikke hjemler mulighed for, at vi kunne have fortsat slagsmålet mellem SF og Enhedslisten om, hvem der er de mest rød-grønne.

Mest interessant er jo fortolkningen af, hvad man forventer der skal ske i fremtiden. Og fremtiden er usikker, specielt når man går fra monopolmarkedet over til konkurrencemarkedet. Hvor usikker fremtiden er, vil man nok få endnu mere indsigt i, hvis man havde mulighed for at overvære Danske Elværkers Forenings årsmøde i Odense, som også starter i disse timer.

Der er grund til at bemærke, at den utilfredshed og den usikkerhed, der fra elværkernes side bliver givet udtryk for i øjeblikket, jo i meget stor udstrækning skyldes, at der er et uafklaret problem, eller rettere sagt, at der er et uafklaret område, nemlig den såkaldte åbningsbalance.

Vi er meget tilfredse med, at det nu er flyttet over til ministerens bord at skulle medvirke til at få lavet den åbningsbalance på kraftværkerne. Så har vi et sted at skælde ud, hvis ikke det kommer til at foregå på ordentlig vis.

For elværkerne har jo oplevet igennem de senere år, at de påbud, der er kommet fra Folketinget – og det har været alt lige fra at opstille vindmøller, bygge biomasseanlæg og andet, som de måske dybest set selv har været modstandere af – at de udgifter, der har været i den forbindelse, dem ønsker elværkerne naturligvis ikke at komme til at betale to gange, særlig ikke når de skal ud i en konkurrencesituation, og

derfor er det meget vigtigt, at den åbningsbalance bliver lavet på en ærlig måde.

Vi har tilkendegivet i vores betænkningsbidrag, at vi ikke mener, man skal være fedtet, når man laver den åbningsbalance. Fristelsen til, at staten henter nogle hurtige penge hjem over skattelovgivningen ved, at man laver en alt for stram åbningsbalance, vil være meget kortsigtet. Man skal lave en åbningsbalance, som er rummelig, som giver plads til, at de danske kraftværker bliver i stand til at konkurrere, og et eller andet sted er vi også nødt til at være så realistiske, at de danske kraftværker skal godskrives en vis omstillingsperiode.

Vi bliver naturligvis bekymret, når vi i dagspressen læser, at man alene i Elsamregi overvejer helt at stoppe med samtlige kraftværker, flytte dem ud af konkurrencemarkedet og så blot lave det, man kalder PSO-strøm. Vi synes, det ville være dybt ulykkeligt, hvis det bliver resultatet af åbningsbalancen, og derfor en opfordring til ministeren om, at man som sagt ikke er fedtet, når den åbningsbalance bliver lavet.

Det er et eller andet sted også i dansk interesse, at vores kraftværksindustri får lov til at fortsætte og udvikle sig, den kraftværksindustri, som vi jo også i den her anledning har grund til at rose for det, der er sket i de sidste mange år.

Så er der et ændringsforslag omkring de 100 GWh, og det er et ændringsforslag, som vel mest er udkrystalliseret som en nødvendighed set i forhold til EU's eldirektiv. Når eldirektivet klart beskriver, at forbrugere på over 100 GWh frit kan købe strømmen hvor som helst og når som helst, ja, så vil det antagelig ikke være medholdeligt, hvis vi pålagde de pågældende virksomheder at købe strømmen, hvor vi politisk synes de skal gøre det. Derfor er det et fornuftigt ændringsforslag.

Så er der hele diskussionen om den vedvarende energi, og der er det vores opfattelse, at der er en udvikling på vej, oven i købet måske hurtigere, end vi havde forventet, hvor der i EU-kredsen bliver etableret et fælles grundlag for et marked, et marked, hvor den vedvarende energi bliver handlet, et marked, hvor den vedvarende energi bliver målt, og ikke blot fordi den bliver kaldt grøn automatisk bliver udnævnt til at være noget godt. For der er vedvarende energityper, som samfundsøkonomisk og ressourcemæssigt er blindgyder, og der er andre vedvarende energityper, som er fremtiden,